

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921201869
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5921201869.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore navrhovateľa: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, proti odporcovi: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 10Csp/40/2021-20 zo 06. decembra 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi voči odporcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa použitia zmluvného ustanovenia o dohode o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uvedeného v čl. IV. zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5006626 zo dňa 21.11.2010 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi navrhovateľa SLOVAKIA REAL - IN, a.s., Mzdové oddelenie, Alej Slobody 1879, 026 01 Dolný Kubín, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy (výrok I.). Poučil odporcu, že môže podať proti navrhovateľovi žalobu o zaplatenie dlžných splátok pôžičky zo zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5006626 zo dňa 21.11.2010, s tým, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel (výrok II.). Navrhovateľovi voči odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (výrok III.).

2. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 326, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 až 3, § 336 ods. 1 a § 337 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Navrhovateľ a právny predchodca odporcu uzavreli zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky z 21.11.2010, na základe ktorej právny predchodca poskytol žalobcovi finančné prostriedky a žalobca sa tieto zaviazal vrátiť formou mesačných splátok s tým, že konečná splatnosť pôžičky bola dohodnutá na mesiac apríl 2014. V bode IV. tejto zmluvy navrhovateľ prejavil súhlas s tým, že ak si nesplní svoj záväzok splácať pôžičku v stanovených termínoch splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti podľa tejto zmluvy, bude veriteľ oprávnený požadovať od jeho zamestnávateľa aby mu vykonával zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia dlhu, pričom výška zrážok bude zodpovedať výške splátok podľa tejto zmluvy.

3. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok sa odporca ako veriteľ obrátil so žiadosťou z 25.08.2021 na zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy s tým, že ku dňu žiadosti bola vyčíslená

celková výška pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi na sumu 6.496,82 eur. Z výplatných pásov predložených navrhovateľom za mesiace 08/2021 a 09/2021 mal okresný súd dostatočne osvedčené, že zamestnávateľ na základe žiadosti odporcu začal realizovať zo mzdy navrhovateľa zrážky, a to v mesiaci august 2021 z čistého príjmu 1.033,63 eur zrazil sumu 488,48 eur a v mesiaci september 2021 z čistého príjmu 1.078,41 eur zrazil sumu 533,27 eur.

4. Okresný súd posúdil dohodu o zrážkach zo mzdy, ako súčasť typovej formulárovej zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, ktorá ma charakter zmluvy spotrebiteľskej a táto dohoda slúži na zabezpečenie záväzkov navrhovateľa z uzatvorenej zmluvy. Tento inštitút umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, bez predchádzajúceho odobrenia, resp. preverenia súdom, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ diktuje sám a zo mzdy dlžníka sa vykonávajú zrážky, ktoré navrhovateľ - dlžník nemá možnosť bez súdneho rozhodnutia zastaviť. Dlžník je tak vystavený konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újinného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky).

5. Okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ dostatočne osvedčil, že medzi stranami sporu sú vzťahy, ktoré si vyžadujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov ako aj osvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúce v zásahu do jeho majetku. Skutočnosť, že jeho zamestnávateľ už pristúpil k realizácii zrážok preukazuje aktuálnosť hrozby finančnej ujmy a vznik ťažko zvrátiteľnej situácie, pokiaľ by uvedené zrážky zo mzdy vo vzťahu k navrhovateľovi boli naďalej realizované. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a keďže sa týmto rozhodnutím dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami, s odkazom na § 336 ods. 1 CSP neurčoval navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, ale s poukazom na § 337 ods. 1 a 2 CSP poučil odporcu o možnosti podať žalobu, ktorou sa bude domáhať zaplataenia dlžných splátok pôžičky zo zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky z 21.11.2010 s tým, že v predmetnom konaní bude zmluva podrobená súdnej kontrole, a to aj vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľa o premlčaní danej pohľadávky. Nariadenie neodkladného opatrenia, podľa názoru okresného súdu, nespôsobí taký negatívny zásah do práv odporcu, aký by tu nastal vo vzťahu k navrhovateľovi ako spotrebiteľovi v prípade ďalšieho pokračovanie v zrážkach zo mzdy.

6. Keďže navrhovateľ mal v konaní plný úspech, okresný súd mu v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný za prvoradú považoval skutočnosť, že okresný súd nemal k dispozícii všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný prihliadať v čase vyhlásenia svojho rozhodnutia. Predložil súdu rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA10091/16 zo 07.06.2017, právoplatný dňa 09.10.2017. Uviedol, že jeho právo na plnenie dlžnej sumy titulom zmluvy č. 5006626 z 21.11.2010 bolo predloženým rozhodcovským rozsudkom právoplatne deklarované. O tomto rozhodcovskom rozsudku musel žalovaný vedieť, nakoľko mu bola riadne doručená výzva na žalobnú odpoveď v rozhodcovskom konaní, ako aj samotný rozhodcovský rozsudok, a to dňa 26.06.2017, čo preukazuje pripojenými poštovými doručenkami. Okresný súd tak spôsobil právne absurdný stav, kedy ho ako odporcu poučuje o možnosti podať žalobu voči navrhovateľovi titulom predmetnej zmluvy, keď už voči navrhovateľovi disponuje právoplatným rozhodcovským rozsudkom. Odporca vzhľadom na uvedené označil výrok II. napadnutého uznesenia za bezobsažný, ktorým pokiaľ by sa riadil, vystavil by si riziku sankcie v súlade s ust. čl. 5 CSP, nakoľko ide o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva (prekážka res iudicata) a predmetný spor by prehral pre absenciu procesných podmienok na vedenie konania.

8. Ďalej odporca uviedol, že neodkladné opatrenie môže znamenať ohrozenie (ba priam znemožnenie) ochrany jeho práva (pohľadávky, ktorú navrhovateľ nesplatil). Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že navrhovateľ ani len nenavrhol rozhodnutie vo veci samej, čím bez akejkoľvek možnosti brániť sa, stratil svoje poctivo nadobudnuté právo a bol zaviazaný na náhradu trov konania v plnom rozsahu, na ktorom sa až do momentu podania opravného prostriedku žiadnym spôsobom nemal možnosť zúčastniť. Zároveň z obsahu návrhu vyplývajú aj pochybnosti navrhovateľa týkajúce sa hlavného zmluvného vzťahu (ne)platnosti zmluvy, ktorá je podľa jeho názoru bezúročná a

bez poplatkov, pre nesprávny výpočet RPMN a premlčanie nároku, avšak všetky tieto námietky mal a mohol uplatňovať už v konaní pred rozhodcovským súdom.

9. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a zároveň si uplatňoval trovy odvolacieho konania. Uviedol, že odporca sa v odvolaní nevyjadril k neprijateľnej zmluvnej podmienke, a to dohode zo zrážkach zo mzdy, na základe ktorej sa snaží vymôcť pohľadávku judikovanú rozhodcovským súdom, a teda podľa vyjadrenia odporcu vymáhanie oprávnenej pohľadávky nelegálnym spôsobom cez neprijateľnú zmluvnú podmienku prostredníctvom zrážok zo mzdy bez akejkoľvek súdnej kontroly je v súlade so zákonom. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 176/2020-32, a to jeho bod 33., v ktorom sa ústavný súd vyjadril k vykonávaniu zrážok zo mzdy, ak je pohľadávka oprávnená, ale je vymáhaná cez zrážky zo mzdy na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ústavný súd konštatoval, že ak je neprijateľnou podmienkou samotné ustanovenie o spôsobe vymáhania (dohoda o zrážkach zo mzdy), potom dôsledkom je, že veriteľ týmto spôsobom vymáhania nemôže vymôcť žiadne nároky, teda ani nároky, ktoré by inak boli úplne v poriadku. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/42/2018 z 21.08.2018, ktorý uviedol, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, ak však existuje čo i len hrozba vymoženého nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Podľa týchto názorov pre nariadenie neodkladného opatrenia aj v prejednávanej veci postačovalo, že odporca sa chcel domôcť pohľadávky nelegálnym spôsobom na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to dohody o zrážkach zo mzdy. Rozhodcovský rozsudok, na ktorý poukázal odporca vo vyjadrení k odvolaniu označil navrhovateľ za nulitný právny akt, nakoľko v rozhodcovskom konaní nebolo ex offo prihliadnuté na právne predpisy zamerané na ochranu spotrebiteľa a nebolo prihliadnuté na premlčanie pohľadávky v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ odporca disponuje exekučným titulom, mohol sa legálnym spôsobom domôcť vymoženého pohľadávky podaním návrhu na vykonanie exekúcie, prečo tak nekonal nie je zrejmé. Navrhovateľ poukázal na ust. § 25 ods. 5 a § 28 ods. 6 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, z ktorých vyplýva, že ani pasivita žalovaného v pozícii spotrebiteľa nemá za následok uznanie žalobného nároku a podľa jeho názoru rozhodcovský súd neprihliadol na právne predpisy zamerané na ochranu spotrebiteľa. Keďže rozsudok podľa jeho názoru predstavuje nulitný právny akt nemôže zakladať prekážku res iudicata.

10. Odporca v odvolacej replike (vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu) zo 04.02.2022 uviedol, že bez meritórneho rozhodnutia súdu o (ne)platnosti uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy sú právne vzťahy medzi ním a navrhovateľom neisté, pretože nie je definitívne vyriešená otázka platného zabezpečenia jeho pohľadávky. Určenie neprijateľnej podmienky nemožno rozhodnúť uznesením o neodkladnom opatrení, ale len rozhodnutím vo veci samej, nakoľko je táto skutočnosť sporná a právne postavenie strán sporu je na tomto základe neisté. Okresný súd mal uložiť navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej. Pokiaľ by sa mal navrhovateľ domáhať určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy tak takáto žaloba je v zmysle aktuálnej procesnej úpravy v § 137 písm. d/ CSP neprípustná, nakoľko domáhať sa určenia právnej skutočnosti možno iba, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Takýmto predpisom je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa od 01.01.2018 v zmysle ust. § 11 ods. 4 spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti poukázal odporca na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 14. apríla 2021 sp. zn. 9Cdo/7/2021, že podľa novej právnej úpravy nie je možné zažalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Aby mohol obstáť záver navrhovateľa, že posudzovaná dohoda o zrážkach zo mzdy nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške jeho pohľadávky, musí byť v konaní preukázané, že veriteľ si uplatňuje také peňažné plnenie, na ktoré nemá nárok. Takýto záver však nie je možné urobiť bez posúdenia spotrebiteľskej zmluvy, pričom predmetná zmluva už bola posúdená v konaní pred rozhodcovským súdom.

11. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podstatou odvolania odporcu bolo, že okresný súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodol správne, lebo nezobral do úvahy existenciu rozhodcovského rozsudku, ktorým mu bolo

voči navrhovateľovi priznané peňažné plnenie z titulu zmluvy o úvere, ktorú navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia namietal a skutočnosť, že námietky týkajúce sa (ne)prijateľnosti nároku vyplývajúceho z tejto zmluvy, mal navrhovateľ možnosť uplatniť práve v rozhodcovskom konaní, čo však neurobil.

13. Je nesporné, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je vzťahom spotrebiteľským, ktorú skutočnosť nespochybňoval ani samotný odvolateľ. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak existuje hoci len potenciálne riziko vymoženia nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje obídenním súdneho procesu, realizovaním zrážok zo mzdy, porušiť právo každého na ochranu majetku zaručeného čl. 20 Ústavy SR. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie ESD vo veci Valéria Marcinová c/a Pohotovosť, s.r.o. Bratislava, C-30/12, z ktorého vyplýva, že čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie podľa právnej úpravy vyplývajúcej z CSP) za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

14. V danom prípade odporca namietal, že navrhovateľ mal možnosť poukázať na nekalosť a neplatnosť zmluvných podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy v rozhodcovskom konaní, ktoré bolo realizované podľa Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Prioritne je nutné uviesť, že odporca síce predložil rozhodcovský rozsudok, avšak nepredložil zmluvu, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského rozsudku vec prejednať a rozhodnúť. Odvolací súd z obsahu rozhodcovského rozsudku zistil, že tento odkazuje na existenciu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 15.07.2014. Rozhodcovská zmluva však nebola predložená, nemožno tak bez ďalšieho ustáliť, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platne a riadne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Navyiac, keď z obsahu žiadosti a zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5006626 a všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že pod bodom 14.24. týchto podmienok si strany dohodli riešenie všetkých sporov vzniknutých zo zmluvy Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom. Rozhodovacia súdna prax vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sa ustálila na závere, že rozhodcovská doložka, ktorá je obsiahnutá vo Všeobecných obchodných podmienkach má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo 245/2010).

Zároveň je nutné uviesť, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu a ním vydaný rozsudok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre občiansko-právne konanie (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 27/2011 z 29.01.2015). V tomto štádiu konania nemal odvolací súd zo strany odporcu preukázané (a ani tvrdené), že rozhodcovský súd vydal ním predložený rozhodcovský rozsudok na základe riadnej rozhodcovskej zmluvy. Okrem toho je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti (§ 186 ods. 1 CSP), že osobitne v exekučných veciach dochádza k zastaveniu exekúcie (eventuálne už k nevydaniu ani len poverenia na vykonanie exekúcie) z titulu, že dotknutý rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať a tak jeho rozhodnutie (tvrdený exekučný titul) predstavuje nulitný právny akt. Odvolaciemu súdu sa javí z tohto dôvodu špekulatívne tvrdenie odporcu, že rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia je zmarená možnosť uspokojenia jeho pohľadávky vyplývajúcej z predloženého rozhodcovského rozsudku. Naopak má za to, že realizáciou dohody o zrážkach zo mzdy sa chce odporca vyhnúť prieskumu predmetného rozhodcovského rozsudku v rámci exekúcie. Aktuálna vnútroštátnej judikatúra výslovne priznáva oprávnenie exekučnému súdu skúmať (ne)prijateľnosť rozhodcovskej doložky (napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 68/2013). Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je všeobecný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil samotný rozhodcovský súd (bližšie rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R46/2012). Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré okresný súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú opodstatnené, v celom rozsahu sa s nimi stotožnil a preto uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Okrem toho, odporcovi nič nebráni realizovať exekúciu ním označeného rozhodnutia prostredníctvom súdneho exekútora s tým, že v rámci tejto exekúcie sa rovnako môže domôcť úhrady svojej pohľadávky aj zrážkami zo mzdy.

15. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)